

Tässä numerossa:

- KDKT:n ja Venäjän johtajat tapasivat Vladivostokissa
- Terveystenhoito- ja ruokaturvaohjelmat KDKT:ssa
- Ilmastonmuutoksen vaikutukset KDKT:ssa
- Matkakertomus: Rauha Koreaan ja maailmaan
- Anekdootteja Korean historiasta:
Postisalaliitto

KOREAN YSTÄVÄT

핀조

2/2019

SUOMI-KOREA-SEURAN JULKAISU

Puheenjohtajan tervehdys

Pohjois-Korea kärsii äärimmäisestä kuivuudesta.

Pohjois-Koreassa on ollut vähäsateisinta lähes 40 vuoteen. Pohjois-Korean virallinen uutistoimisto KCNA kertoo, että alkuvuodesta veden ja lumen määrä on ollut vain 54,4 mm, mikä on pienin määrä vuoden 1982 jälkeen.

Tulvat, helleaallot ja kuivuus yhdistettyinä talouspakotteisiin, jotka aiheuttavat polttoaine- ja lannoitepulan, elintarvikehuolto tulee olemaan vaarantunut lähitulevaisuudessa.

Suomalaiset avustavat Pohjois-Koreaa Fida-järjestön kautta. Fida on tehnyt perunanviljely ja perunan varastointityötä ja neuvontaa jo pidemmän aikaa. Suomessa kehittyneet käytännöt ja tietotaito on hyväksytty Pohjois-Koreassa. Projekti tuottaa jo arviolta noin 80000 ihmiselle elintarvikkeet.

Mikäli pelätty elintarvikepula pahenee, ensimmäisenä kärsimään joutuvat nuoret lapset, raskaana olevat ja imettävät naiset. Koreassa ruokavalio monella on riisiä ja kimchiä ja proteiinipitoisuus on liian alhainen.

Suomi-Korea-seura ei seuraa tilannetta kädet taskussa, vaan on tehnyt päätöksen hakea rahankeruuluvan. Mikäli elintarviketilanne heikkenee, tulemme tekemään työtä humanitaarisen avun toimittamiseksi tarvitseville.

Pekka Kotkasaari
puheenjohtaja

Suomi-Korea-seura ry

Suomi-Korea-seura ry. on puoluepoliittisesti riippumaton ystävyysseura, joka toimii Suomen ja Korean demokraattisen kansantasavallan ystävyyden lujittamiseksi. Seuraan voi liittyä ottamalla yhteyttä seuran sihteeriin.

Seuran internetsivut ja sähköposti

www.suomikorea.net
facebook.com/suomikoreaseura

koreaseura@gmail.com

Seuran toimihenkilöt vuonna 2019

Puheenjohtaja Pekka Kotkasaari
Sihteeri Juha Kieksi, Kytömaantie 174,
32200 Loimaa, puh. 045 671 3408
[juha.kieksi\(at\)saunalahti.fi](mailto:juha.kieksi(at)saunalahti.fi)

Tilinumero

FI87 1838 3000 0188 61

Kannen kuva: Ruokaturvaa edistämässä.
Benjamin Suomela / Suomen Punainen Risti

Korean ystävät -lehti

Korean ystävät -lehti on Suomi-Korea-seuran jäsenlehti, joka ilmestyy 4 kertaa vuodessa. Lehti sisältyy seuran jäsenmaksuun, erikseen tilattuna tilaushinta on 25 € / vuosi.

Päätoimittaja Juha Kieksi
Taitto Cilla Heiskanen

Ilmoitushinnat

1/1 sivu 100 euroa
1/2 sivu 75 euroa
1/4 sivu 50 euroa
Takansi 125 euroa

Tekijänimien julkaistut artikkelit edustavat kirjoittajiensa näkemyksiä. Toimitus pidättää itsellään oikeuden lyhentää ja muokata artikkeleita kirjoittajan suostumuksella.

ISSN 0359-9965

KDKT:n ja Venäjän johtajat tapasivat Vladivostokissa

Korean demokraattisen kansantasavallan johtaja Kim Jong Un teki virallisen valtiovierailun Venäjälle 25.-27. huhtikuuta Venäjän presidentti Vladimir Putinin kutsusta. Kim Jong Unin ja Putinin tapaaminen järjestettiin Russky saarella Vladivostokissa.

Kehitys Hanoin kokouksen jälkeen

Tapaaminen toteutui jokunen kuukausi Kim Jong Unin ja Donald Trumpin Hanoin tapaamisen jälkeen.

Korean niemimaan suotuisa kehitys hidastui Hanoin kokouksen jälkeen. Sisäpoliittisista syistä Trump ei halunnut jatkaa dialogia KDKT:n kanssa, sillä Trump olisi tarvinnut vähittäisen etenemisen sijaan merkittävän sopimuksen (great deal) siitä, että KDKT luopuu ydinaseista ilman ennakkoehtoja. Jokainen ymmärtää, että tämän kaltainen eteneminen Korean niemimaalla ei ole mahdollinen.

Kokouksen jälkeen USA ja Etelä-Korea aloittivat yhteiset sotaharjoituksen uudelleen. Sotaharjoituksia oli lykätty suotuisan neuvottelu ympäristön luomiseksi, mutta Hanoin kokouksen jälkeen Trump ei kokenut sitä enää hyödylliseksi oman asemansa kannalta. Vastauksena USA:n ja Etelä-Korean sotaharjoituksiin KDKT jatkoi lyhyen kantaman ohjuskokeita. On huomattava, että näiden lyhyen kantaman ohjusten kokeet eivät ole YK:n pakotteiden eivätkä USA:n ja KDKT:n yhteisen julki- lausuman vastaisia.

Puheenjohtaja Kim Jong Un totesi ohjuskokeista, että *"aidon rauhan ja maan turvallisuuden takaa vain vahva fyysinen voima, jolla KDKT kykenee puolus-*

tamaan suvereniteettiaan."

Vladivostokin tulokset

Vladivostokin tapaamisessa Kim ja Putin olivat melko lailla yhtä mieltä Korean niemimaan tilanteesta. Molemmat maat edistävät johtajiensa mukaan strategista viestintää ja taktista yhteistyötä rauhan ja turvallisuuden varmistamiseksi Korean niemimaalla ja lähialueella.

Kim Jong Un totesi, että suotuisa kehitys on hiipunut ja jatko riippuu siitä, millaisen asenteen USA ottaa. Keskusteluissa molemmat osapuolet sopivat edistävänsä keskinäistä ymmärtä- mystä ja edistävänsä strategista yhteistyötä alueellisen rauhan ja turvallisuuden varmistamiseksi tulevaisuudessa.

Johtajat sopivat konkreettisista suuntaviivoista ja toimista, joilla edistetään keskinäistä ymmärrystä, luottamusta, ystävyyt- tä ja yhteistyötä sekä edistetään ystävällisten suhteiden kehittä- mistä näiden kahden maan vä- lillä.

He sopivat myös toimenpiteis- tä, joilla vahvistetaan KDKT:n ja Venäjän hallitustenvälistä kaup- paa, taloutta, tieteen ja teknolo- gian yhteistyötä.

Kim Jong Un kutsui Putinin vierailemaan Korean demo- kraattisessa kansantasavallas- sa sopivana ajankohtana ja Pu- tin hyväksyi kutsun.

Huippukokouksen jälkeen pi- detyssä lehdistötilaisuudessa Putin totesi, että Yhdysvaltojen oli osallistuttava rakentavaan vuoropuheluun ja luotava luotta- musta Pjongjangin kanssa.

Venäjän presidentti lisäsi, että laajamittaiset yhteistyöhankkeet voisivat olla yksi tapa raken- taa luottamusta. Tällaisia voisi- vat olla yhteisten taloudellisten

hankkeiden, kuten rautatien ja öljyputken rakentaminen sekä Koreassa että Venäjällä.

"Haluamme yhdistää Korean rautatien Trans-Siperian rataan" Putin sanoi. Putin mainitsi myös öljy- ja kaasuputken sähköyh- teyden rakentamisen.

Nykyiset YK:n pakotteet hei- kentävät merkittävästi tällaisten hankkeiden toteuttamismahdol- lisuuksia, koska kansainväliset rajoitukset kieltävät tarvittavien materiaalien ja laitteiden kaupan tai siirron yhteisyritysten sulke- misen lisäksi.

KDKT:n ja Venäjän taloudelliset suhteet

Perinteisesti Venäjän federaa- tio on yksi KDKT:n tärkeimmistä kauppakumppaneista. Neuvos- toliiton ja Korean demokraattisen kansantasavallan välinen talou- dellista ja kulttuurista yhteistyötä koskeva sopimus allekirjoitettiin jo 17. maaliskuuta 1949. Tämä käynnisti keskinäisen kaupan ja taloudellisten siteiden kehittämi- sen. Vaikka maiden väliset suh- teet ovat kärsineet merkittävästi Neuvostoliiton romahduksesta, molemmat osapuolet pyrkivät nykyään edistämään keskinäis- tä kauppaa ja investointeja.

Venäjän vienti KDKT:aan koh- distuu pääsoin seuraaviin tuo- teryhmiin: mineraaliöljy, öljy ja petrokemikaalit, elintarvikkeet ja maataloustuotteet, metalli- ja metallituotteet, koneet, laitteet ja ajoneuvot. Vastaavasti tuon- ti KDKT:sta koostuu koneista, laitteista ja ajoneuvoista, kemi- kaaleista sekä tekstiileistä ja jal- kineista.

Usein esille nostettuna tavoit- teena on kaasuputken rakenta- minen Venäjältä Etelä-Koreaan Korean demokraattisen kansan- tasavallan alueen kautta sekä

samaa linjaa käyttävä sähkölinja, jota tarvitaan Trans-Siperian rautatien yhdistämiseksi Korean rautatiehen.

Tällä hetkellä UAB Gazpromin asiantuntijoiden ja Korean demokraattisen kansantasavallan öljyteollisuuden ministeriön asiantuntijoiden muodostamat työryhmät keskustelevat teknisistä yksityiskohdista, jotka koskevat kaasuprojektin toteuttamista.

Venäjän rautatiet valmistelee Khasan-Rajinin rautatieyhteyden uudistamista. Tämän pilotihankkeen on tarkoitus olla ensimmäinen askel kohti Siperian ja Trans-Korean rautateiden yhdistämistä.

Jos edellä mainitut hankkeet toteutetaan, ne ovat taloudellisesti hyödyllisiä kaikille osallistujille, edistävät korealaisten suhteiden elvyttämistä ja ylläpitävät vakautta Korean niemimaalla.

KDKT:n ja Venäjän välinen kaupan ja talouden sekä tieteellisen ja teknisen yhteistyön hallitustenvälinen komissio työskentelee asetettujen tavoitteiden saavuttamiseksi. Hallitustenvälisessä komissiossa on useita mm. metsätaloutta ja kalastusta koskevaa yhteistyötä käsitteleviä alakomiteoita.

Juha Kieksi

Terveystenhoito- ja ruokaturvaohjelmat KDKT:ssa

Korean demokraattinen kansantasavalta on viime vuosina onnistunut kansainvälisistä pakotteista huolimatta nostamaan kansalaistensa elintasoja ja rakentamaan modernia infrastruktuuria, mutta luonnonkatastrofeihin maa ei ole voinut vaikuttaa. Pohjois-Korea onkin kärsinyt erittäin pahoista takaiskuista, kun toisaalta kuivuus ja kuumuus, toisaalta rankkasateiden aiheuttamat voimakkaat tulvat ovat tuhonneet esimerkiksi maissi- ja riisisadot. KDKT kärsii nyt vuosisadan pahimmasta kuivuudesta ja maan järvet ja vesivarannot ovat häviämässä. Helmikuussa maa lähetti ruoka-apupyynnön maailmalle YK:n kautta sekä suoraan avustusjärjestöille. Suomella on aina ollut hyvä maine Pohjois-Koreassa, ja tälläkin hetkellä meiltä on lähetetty humanitaarista erikoisosaamista Korean pohjoisosaan.

Punainen Risti keskittyy terveyden parantamiseen

Pohjois-Korean Punainen Risti on toiminut jo 70 vuotta ja järjestöllä on vahva jalansija humanitaarisen avun tarjoamisessa. Suomen Punainen Risti toimii maassa yhteistyössä pohjoiskorealaisen sisarjärjestönsä kanssa. Pää tavoitteena on korealalaisten terveyden edistäminen, johon pyritään tietouden lisäämisellä sairauksista ja niiden ehkäisystä. Ohjelmaan kuuluu myös hygieniaoetus ja hoitoon hakeutumisen ohjaus.

“Terveystohjelmaan linkitetään yhä vahvemmin vuonna 2019 myös ravintotietoutta, eritoten koskien raskaana olevia

ja imettäviä naisia, vauvoja ja pieniä lapsia. Ensiapukoulutukset ja tieturvallisuus ovat myös keskeisiä osia, ja SPR tukeekin Pohjois-Korean Punaisen Ristin pyrkimystä levittää päivitettyjä taitoja varsinkin kouluissa opettajakoulutusten kautta. Lisäksi tuetaan yhteisöpohjaisen epidemiavalvonnan käynnistämiseen tähtääviä valmisteluja”, SPR:n kansainvälisen avun suunnittelusta kerrotaan. Kansainvälinen Punainen Risti ja Punaisen Puolikuun Liitto kanavoivat tuen tärkeimpiin kohteisiin.

Suomen Punainen Risti on mukana myös vuonna 2016 alkaneeissa EU-rahoitteisissa ruokaturvan, katastrofivalmiuden ja terveyden parantamisen

hankkeissa (ECHO), jolle SPR antaa teknistä tukea terveyden osalta.

“Terveystohkus tässä hankkeessa on vielä edellistä vahvemmin puhtaassa vedessä, hygieniassa ja ravintotietoudessa, koskien eritoten raskaana olevia ja imettäviä naisia, vauvoja ja pieniä lapsia”, SPR:ltä sanotaan.

Fidalla maatalouden ja terveyden edistämishjelma

Fidalla on Pohjois-Koreassa tällä hetkellä käynnissä nelivuotinen projekti yhteistyössä Korean Euroopan yhteistyö- ja koordinaatio-osaston (KECCA) ja Korean maatalousakatemia kanssa. Projektiin kuuluu lisäksi viisi yhteistyömaatilaa ja kuusi kohdesairaala. Fidan maaohjelma keskittyy ensisijaisesti lasten ja lapsiperheiden terveyden ja ruokaturvan parantamiseen. Tarkempiin tavoitteisiin kuuluvat siemen- ja ruokaperunan tuotannon kestävä kehittäminen sekä terveystalveluiden saatavuuden parantaminen. Ohjelman avulla primäärisiä edunsaajia on yli 6500 ja toissijaisesti projektista hyötyi viime vuonna 2,7

*Pohjois-Korean Punainen Risti on toiminut KDKT:ssa jo 70 vuotta.
(kuva: Benjamin Suomela / Suomen Punainen Risti)*

miljoonaa pohjoiskorealaista.

Tärkein ajankohta perunahankkeessa on elo-syyskuu, jolloin ruokapula on suurimmillaan edellisvuoden satojen loputtua. Hanke on jatkunut alueella jo pitkään, edellisvuosien kokemuksista on otettu opiksi ja kehitetty uusia metodeja. Projekti kattaa perunantuotannon kaikki vaiheet aina idätyksestä ja kasvatuksesta varastointiin, loppu-tuotteisiin ja jatkojalostukseen. Perunaprojektin ohella vuoris- toalueen maatiloja ohjataan rin-

teiden kestävämpään käyttöön ja maatilallisia kannustetaan metsien ennallistamiseen, mihin myös Pohjois-Korean valtio on ohjannut kansalaisiaan viime vuosina. Ideana on, että nämä yhteistyömaatilat toimisivat alueensa esimerkkitaloina, joista oppi leviää aaltona myös muihin maakuntiin.

Maatalous- ja terveysohjelmat toimivat oikeastaan käsi kädessä, sillä kummatkin projektit painottuvat samoille alueille. Vaikka KDKT onkin onnistunut

viime vuosina modernisoimaan sairaaloitaan, tarvitsee maan terveydenhuoltojärjestelmä edelleen ulkopuolista tukea. Fidan ja yhteistyötahojen projektissa koulutetaan tärkeimpien klinisten erikoisalojen lääkäreitä diagnosoimaan ja hoitamaan vakavia sairauksia. Koulutuksen yhteydessä sairaaloita varustetaan tutkimus- ja hoitovälineistöllä ja lääketieteen opiskelijat pääsevät työharjoitteluun kohdesairaaloihin.

Fida järjestää maassa myös hätäruoka-apua toimittamalla perheille muun muassa maisia, riisiä ja soijapapuja. Avun perillemenoä valvotaan koulu-laisten koteihin ja päiväkoteihin tehtävillä pistokokeilla.

Ruotsista katastrofiapua Korean

Ruotsi-Korea-seuralla on pitkät perinteet KDKT:n avustamisessa. Ruotsalainen avustajajärjestö Trosnistan on toimittamassa kaksi merikonttia ruoka-apua korealaisiin lastenkoteihin. Ruotsi-Korea-seura on kerännyt rahaa konttien rahdin maksamiseksi (7000 euroa/kontti). Myös suomalaiset ovat kantaneet kortensa kehoon. Saara Lehtomaan ja Paavo Junttilan säätiö on avustanut ruotsalaisten hanketta 3000 eurolla.

Kirkon Ulkomaan apu on niin ikään saanut avustuspyyntön Pohjois-Koreasta. Järjestön edustajia on vierailut maassa tekemässä alustavaa työtä mahdollisen ruoka-avun toimittamiseksi.

Suomi-Korea-seura jatkaa KDKT:n tilanteen seuraamista.

ECHO:n ja Punaisen Ristin tuella rakennetaan tulvavallia, joka estää nousevaa vettä pilaamasta viljelysmaita. (kuva: Benjamin Suomela / Suomen Punainen Risti)

Cilla Maria

Ilmastomuutoksen vaikutukset Korean demokraattisessa kansantasavallassa

Koreassa kärsittiin viime vuonna ennätyksellisestä lämpöaallosta, joka heikensi merkittävästi satotasoja. Kaivatut sateet tulivat rankkasateina, jotka huuhtovat mukanaan ravinteikasta viljelysmaata. Viime talvena ei satanut myöskään lunta, joten olosuhteet kevätkylvöille ovat huonot, koska maa on poikkeuksellisesti talven jäljiltä kuivaa.

Tutkimukset osoittavat, että sademäärä KDKT:n alueella tulisi ilmaston muuttumisen myötä kasvamaan ja kasvu keskittyisi nimenomaan syksyyn ja talveen. Näyttäisi siltä, että kesäsateet olisivat vähenemässä Pohjois-Korean alueella, kun taas Etelä-Koreassa suuntaus olisi päinvastainen.

KDKT:ssa keskilämpötila on noussut 1,9 Celsius-astetta viimeisen 100 vuoden aikana,

mikä on toiseksi suurin kasvu maailmassa. Pjongjangissa lämpötila on noussut 1,6 astetta. Chunggang-maakunnassa, joka tunnetaan KDKT:n kylmimpänä alueena, kasvu on ollut samalla tasolla.

Vuonna 2013 on laadittu kansainvälinen arvio siitä, mitkä maat kärsivät eniten ilmastomuutoksen mukanaan tuomista säätilan muutoksista (The Global Climate Risk Index 2013). Aineisto perustuu vuosien 1992-2011 toteumaan. Kolme riskialtointa maata ovat Honduras, Myanmar ja Nicaragua. KDKT on sijalla seitsemän. Tuolla ajanjaksolla KDKT:aa kohtasi 37 luonnonkatastrofia. Näiden vaikutus bruttokansantuotteeseen tuolla ajanjaksolla oli -7,64 %.

Kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi KDKT ratifioi Pariisin ilmastopöytäkirjan elokuussa 2016 ja ryhtyi toi-

menpiteisiin päästöjen vähentämiseksi. Se lupasi vähentää hiilidioksidipäästöjä 37,4 % vuoteen 2020 mennessä. KDKT:n omilla toimilla on kuitenkin rajallinen vaikutus alueen ilmastoon. Merkittävämpi vaikutus on sillä, mitä Japani, Etelä-Korea ja Kiina tekevät.

Oleellinen kysymys on, miten pystytään varautumaan rankkasateiden mukanaan tuomaan eroosioon. Eroosio tukkii myös jokiuomia ja aiheuttaa tulvia jokien alajuoksulla. Koreassa on panostettu ylänköalueiden metsitykseen vuosikymmenet.

KDKT on asettanut tavoitteeksi metsittää 1,67 miljoonaa hehtaaria vuoristoalueita vuoteen 2024 mennessä. Tämä merkitsee samalla hiilidioksidin sidon takapasiteetin (hiilinielu) lisääntymistä 10 miljoonalla tonnilla.

Rauha Korean ja maailmaan

Mikko Aallon matkakertomus

Viime syksynä pääsin toteuttamaan jo parikymmentä vuotta vanhan haaveeni; tutustumaan Pohjois-Korean, viralliselta nimeltään Korean demokraattinen kansantasavalta. Tärkein syy tähän haaveeseen oli oppia ymmärtämään tätä 66 vuotta vanhaa maailman kriisipesäkettä, joka on usein ollut suistaa maailman kolmanteen ja varmasti viimeiseen maailmansotaan. Viimeiseen, koska en oikein usko siitä ydinsodasta olevan eloon jääviä sotimaan enää seuraavia maailmansotia. Ja ennen kaikkea oppia ymmärtämään, miten tämä ja muut maailman kriisipesäkkeet saataisiin sammutettua ja kaikki sodat lopetettua pysyvästi.

Ihmisen päästyä Kuuhun ja vielä elävänä takaisin, en enää usko kaikkien sotien lopettamisen ja täydellisen aseistariisun koko maailmassa olevan mahdollon. Paljon mielikujuksellisempia ja kallimpiakin hankkeita kun on onnistuttu toteuttamaan.

Toinen syy oli puhdas uteliaisuus, Pohjois-Korea oli ehkä mysteerisempi ja vielä enemmän kuin mikään muu paikka kahdenlaisten toisilleen vastakkaisten "totuuksien" maailma.

Olin kuullut ja lukenut maasta kerrottuja kauheuksia, mutta myös aivan tavallisia kertomuksia niin kuin mistä muusta hyvänsä maasta tai paikasta. Mutta en ollut ikinä tavannut enkä edes nähnyt oikeaa, elävää ihmistä, joka olisi edes käynyt Pohjois-Koreassa. Ja siitä huolimatta olin tavannut lukemattomia ihmisiä, joilla oli vuorenvarmat mielipiteet "totuudesta" Pohjois-Korean suhteen. Minulle käsittämätön vakuuttuneisuus

ihmisiltä, jotka eivät olleet koskaan jalallaan astuneet tähän maahan.

Olen lääkäri ja työskennellyt vuosikymmeniä Afrikan köyhimmillä alueilla, mukaan lukien sota-alueilla, joten minun ei ollut vaikea suunnitella matkaani ajatuksella, että en mene hakemaan vahvistuksia millekään ennakoasenteille. Ja että lyhyellä matkalla ei kovin paljoa opi ymmärtämään. Tämän viimeisen olen oppinut Afrikassa lyhyillä vierailuilla olleilta eurooppalaisilta, jotka lyhyen ja väkisin pinnalliseksi jääneen matkan jälkeen ovat alkaneet julistamaan samaa "totuutta Afrikasta", joka heillä oli jo ennen kuin olivat ensimmäistä kertaa astuneet Afrikan maaperälle.

Tilaisuus avautui Suomi-Korea-seuran jäsenten ryhmämatkan mukana syksyllä 2018. Valmistauduin matkaan lukemalla mahdollisimman paljon, parantamalla heikkoa kiinan kielen taitoani ja etsimällä Korean kielen sanakirjan ja oppimateriaalia. Ennen matkaani tapasin sattumalta Helsingissä myös eteläkorealaisen naisen, joka neuvoi minua kieliopissa ja ääntämisessä. Ja hän oli todella kateellinen, sillä Etelä-Korean hallinto ei katso suopeasti kansalaisten haluja matkustaa pohjoiseen. Hän toivotti minulle hyvää matkaa ja menestystä rauhan ja hyvinvoinnin edistämiseksi myös hänen kotimaassaan.

Meitä oli kuusi, joista neljälle matka oli ensimmäinen, ja kaikilla meillä neljällä oli sama asenne, rauha on tärkeintä, ja kukaan meistä ei tullut vahvistamaan eikä kumoamaan niitä täysin vastakkaisia "totuuksia", mitä Suomessa varmasti kaikki ovat kuulleet.

Saavuimme lentäen Pekingiin ja jatkoimme samana päivänä junalla Korean rajalle. Ensi tutustuminen oli raja-asemalla, jossa jo hyödyin muutamista osaamistani koreankielisistä sanoista. Kohtelu oli hyvin ystävällistä ja sujuvien rajamuodollisuuksien jälkeen junamatka jatkui Korean puolella. Ensimmäinen havainto oli vaikutelma matalammasta teollistumisen ja kaupungistumisen tasosta, muutoin junan ikkunoista, ja junan sisällä näkyi tavallisia ihmisiä ja tavallista elämää. Ehkä näkökulmani Afrikan jälkeen on vähän rajallinen, mutta mitään sellaista köyhyyttä mihin olen Afrikassa tottunut, en nähnyt ulkona, junassa enkä koko matkani aikana Pyongyngissa enkä sen ulkopuolella.

Junassa ja ravintolavaunussa vähäinen kommunikointi muiden matkustajien ja henkilökunnan kanssa sujui jotenkin vain kiinaksi. Sen avulla sain ravintolavaunussa juuri sitä mitä halusinkin. Rajoituksena oli minun kielitaitoni, ei heidän. Kuten muuallakin maailmassa, vähäiset maan omalla kielellä lausutut sanat saivat hyvin positiivisen reaktion.

Havaintoni suomalaisesta matkaseurueesta olivat myös myönteisiä, vähän odotuksien mukaisesti en tavannut heissä mitään merkkejä "aivopestyistä tai fanaattisista" Pohjois-Korean sivilisaation ja yhteiskuntajärjestelmän kannattajista. Kaikkien asenteet olivat tasapainoisia, kaikilla oli käsityksiä maan positiivisista erityispiirteistä ja siitä, että on myös ongelmia, niin kuin kaikissa maissa ja kaikkialla maailmassa. Ja että niitä pyritään korjaamaan, kuten kaikkialla muuallakin.

Jatkuu seuraavalla sivulla...

Majoituimme hotellissa keskellä kaupunkia ja virallinen ohjelma oli osallistumista erilaisiin tapahtumiin. Minulle niitä oli liikaa ja joskus jäin hotelliin vain nukkumaan. Ehkä paras oli vierailu peruskoulussa. Koulu on käsitteäkseni perustettu sekä malliksi että kokeiluksi nimenomaan koko maan koululaitoksen kehittämistä varten. Muistin, että itse opiskelin Suomen ensimmäisessä kokeiluperuskoulussa, ja onnistunut kokeilu laajennettiin sitten koko maahan. Tässä koulussa kehitystyö tuntui keskittyvän sekä pedagogiikkaan että uuden teknologian, erityisesti tietokoneiden käyttöön jo varhaisella iällä. Mikäli Korean vastaiset talouspakotteet saadaan poistettua, tulee valtiolle mahdollisuus laajentaa samantasoista opetusta maan kaikkiin kouluihin.

Etsin tietoa myös maataloudesta. Se on pitkälti keskittynyt riisiin viljelyyn, mutta maissipeltöä oli myös paljon. Erityisen mielenkiintoinen on suomalaisten kehitysyhteistyöihmistien hanke perunanviljelyn edistämiseksi, sillä maaperä ja luonto ovat sille otollisia, ja se on yksi monista keinoista parantaa ruokatuotannon monipuolistamista ja siten ruokahuollon turvallisuutta.

Mutta maatalouden ylivoimaisesti suurin ongelma näyttää olevan talouspakotteet. Ne ovat hidastaneet ja estäneet maatalouden koneellistamista ja keinokastelua edes yllättävien kuivuuksien aikana. Tässä kohdassa talouspakotteet tuntuvat kaikkein julmimmilta ja epäoikeudenmukaisimmilta, kun ne tahallaan vaarantavat kokonaisen maan ruokahuollon.

Tuntui kummalliselle ajatella, että Suomikin osallistuu näihin talouspakotteisiin ja taloussaartoon.

Pyongyangissa ja kaikkialla ihmiset olivat hyvin ystävällisiä

Kouluvierailu oli matkan kohokohta. (kuva: Mikko Aalto)

ja kaikkialla toistui sama kieli-ongelma, en osannut juurikaan koreaa. Kiinaa osaavia toki oli, mutta minun tasoin siinä ei ole riittävä. Jäin ihmettelemään länsimaisten journalistien ajatusta yksin liikkumisesta ja tavallisten korealaisten kanssa joviaalista jutustelusta. Minun kielitaitoni ei siihen riitä, maassa saa kyllä jutella vapaasti kaikkien kanssa, mutta samoin kuin muuallakin, täytyy osata sitä kieltä, mitä ihmiset puhuvat. Sama ongelma koski yksin liikkumista, se on tietysti vapaata sekin, mutta mitä sitten kun on eksynyt, eikä osaa kysyä tietä takaisin.

Englanti ei länsimaiden vuosikymmeniä kestäneen taloussaarron vuoksi yksinkertaisesti ole millään tavalla hyödyllinen eikä käyttökelpoinen kieli Koreassa. Juuri siksi sitä hyvin harvat osaavat, ja suomea tuskin kukaan. Iloinen poikkeus olivat tietysti opettajat koulussa, jossa vierailimme. He puhuivat sujuvaa englantia ja englannin kielen opetus tulee varmasti maassa yleistymään, jos sille tulee käyttöä. Nykyään korea ja kiina ovat ne kielet, joilla on käyttöä

ja joita osataan. Ja Kiinan yuanit kävivät hotellissa ja junassa, joten muiden suomalaisten tavoin se oli ainoa matkavaluuttani.

Hotellissa pärjäsi kuitenkin hyvin englanniksi ja hyvät matkaoppaat puhuivat hyvin englantia. Juuri heiltä sain paljon tietoa yhteiskunnallisesta kehityksestä ja etenkin rauhanneuvotteluista ja haaveena olevasta Koreoiden rauhanomaisesta jälleenyhdistymisestä. Matkaoppaistamme useat olivat sekä opiskelleet että asuneet vuosia Länsi-Euroopassa, joten kommunikointi ja asioiden todellinen ymmärtäminen oli helppoa. Olipa yksi käynyt jopa sauna- ja kalareissulla Suomessakin.

Viikon vierailu oli tietysti liian lyhyt eikä kaikkeen mielenkiintoiseen tutustumiseen ollut tietysti riittävästi aikaa. Jos päädyn uudelle matkalle, varaisin aikaa erityisesti terveydenhoitoon ja maatalouteen tutustumiseen.

Matka oli myös ensimmäinen kertani Kiinassa. Siksi varasin itselleni muutaman päivän olla yksin Pekingissä. Rajoitin tutustumiseni Tiananmen-aukion ympäristöön tutustumiseen ja

*Pekingissä backpackers tyylinen Leo Hostel osoittautui hyväksi paikaksi.
(kuva: Mikko Aalto)*

tietysti kiinan kielen käytön harjoitteluun. Valitsen aina kaikissa uusissa kaupungeissa yhden kiintopisteen, keskuksen, ja Tiananmen Gatea ei sellaiseksi voi kelpuuttaa. Mutta Qianmen osoittautui sellaiseksi, se on samannimisen metroaseman eteläpuolella oleva pieni aukio ja

alue, josta löytyy kaikki tarpeellinen, kuten suomalaisille niin tärkeä kahvila. Tietysti Starbucks, koska kiinalaiset eivät itse juo kahvia. Halpa ja kodikas backpackers' Leo Hostel on siitä lyhyen kävelymatkan päässä.

Palasin matkalta tyytyväisenä,

ilman "totuutta Pohjois-Koreasta", mistään kauheuksista en nähnyt mitään merkkejä, elämä oli aika tavallisen näköistä. Ja vuosikymmenien talouspakotteiden seuraukset näkyivät, varsinkin maatalouden koneellistamisen hitautena.

Matkan seurauksena olen ottanut yksipuolisten talouspakotteiden yksipuolisen purkamisen tärkeäksi päämääräksi. Ajan myös kaikkien ydinaseiden täydellistä hävittämistä sekä Koreasta että Yhdysvalloista että koko maailmasta. Myös sen päämäärän vuoksi talouspakotteiden lopettaminen on nyt ajan kohtaisempaa kuin koskaan.

Jos päädyn uudelleen matkalle Pohjois-Koreaan, valtsisin edelleen joko Suomi-Korea-Seuran tai tuon suomalaisen kehitysyhteistyöjärjestön avukseni. Mutta Pekingiin varaisin enemmän aikaa sekä meno- että tulomatkalle. Ellei sitten houkutus junamatkasta Vladivostokiin vie mennessään...

Mikko Aalto

Euroopan Korea-seurojen seminaari Helsingissä

Suomi-Korea-seura isännöi Helsingissä Kirjan Talolla Euroopan Korea-seurojen seminaaria lauantaina **29.6.** Myös Korea-Suomi-seuran delegaatio Pjongjangista vierailee tässä yhteydessä Suomessa.

Seminaari alkaa klo 12 ja päättyy klo 17. Tämän jälkeen illallinen ja vapaamuotoista keskustelua klo 17:30-20 niin ikään Kirjan talolla.

Tervetuloa paikalle tapaamaan Korean ystäviä sisarjärjestöistämme!

Anekdootteja Korean historiasta - Postisalaliitto

1800-luvun puolen välin jälkeen Korean avautumiseen kohdistui ulkoisia paineita. Länsimaan näkivät Korean avautumisen tärkeänä, koska sen myötä avautuisi uusia markkina-alueita nousevan kapitalismin voittokulun taakamiseksi.

1860-luvulla tapahtuivat ensimmäiset ulkomaisten yritykset Koreaan tunkeutumiselle. Ranska teki intervention Koreaan 1866, tavoitteenaan saada Korea omaksi siirtomaakseen. Samana vuonna amerikkalainen vakoilualus General Sherman yritti edetä Taedong-jokea pitkin ryöstääkseen Pjongjangin (tästä on kirjoitettu edellisissä Korean ystävät lehdissä). Korealaiset torjuivat molemmat hyökkäykset. 1871 amerikkalaiset yrittivät viidellä sotalaivalla ja 1200 miehen joukko-osastolla interventiota, mutta tämäkin hyökkäys torjuttiin.

Se, missä amerikkalaiset ja ranskalaiset epäonnistuivat, japanilaiset onnistuivat muutama vuodessa. Japanilla oli merkittäviä laajentumisintressejä alueella ja Korean niemimaa oli strategisesti tärkeä. Vuonna 1876 Japani pakotti Korean solmimaan ns. ystävyyssovimuksen Japanin kanssa, mikä antoi japanilaisille oikeuden asettua kolmeen keskeiseen satamaan (Pusan, Wonsan, Chemulp'o). Huomattavaa on, että länsimaat olivat pakottaneet Japanin jo aiemmin vastaavanlaiseen sopimukseen.

Sopimus korotti Korean suvereenien valtioiden joukkoon, sillä siinä todettiin, että Korea teki sopimuksen suvereenina ja vapaana valtiona, eli sopimus

vapautti periaatteessa Korean Kiinan yliherruudesta. Tosin kiinalaisten vaikutusvaltaa se ei lopettanut. Sopimus lisäsi Korean avautumista ja sitä seurasi useita vapaakauppasopimuksia mm. Kiinan, USA:n, Britannian, Saksan, Italian ja Venäjän kanssa.

Korea avautuu vähitellen

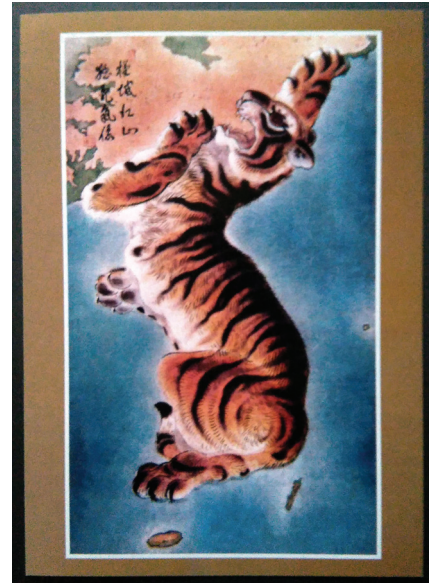
Avautumista vaativien voimien painostuksesta hovin oli suostuttava tiettyihin myönnytyksiin vuodesta 1876 lähtien. Tällaisia olivat mm. oman postilaitoksen ja sanomalehden perustaminen. Korealla ei ollut omaa postilaitosta, vaan se oli Japanin postilaitoksen varassa. Ulkomaan kirjeenvaihto tapahtui kolmen, Japanin perustaman ulkomaanpostitoimiston kautta.

Japanilaismieliset tahot saivat aikaan sen, että **Hong Yong Sik** nimitettiin pääpostimestariksi 1884. Avukseen hän sai neljä entistä japanilaista postivirkailijaa. Postimerkit tilattiin Japanista ja ensimmäiset merkit saapuivat Koreaan syksyllä 1884 ja postit avasivat ovensa joulukuun 4. päivä 1884. Posti kulki aluksi vain Soulin ja Jemulpon kaupungin alueella ja niiden välillä.

Kiinalaismieliset sekä tavallinen kansa eivät katsoneet hyvällä postitoiminnan aloittamista. Olivathan virkailijat japanilaisia ja Japanissa painetut postimerkit muistuttivat japanilaisia merkkejä.

Porvarillinen vallankumous

Korean hovi nojasi edelleen Kiinan tukeen ja japanilaisten ajama uudistuspolitiikka kohdasi vastoinkäymisiä. Tässä tilanteessa japanilaiset löysivät

liittolaisen pienestä japanilaismielisestä ryhmittymästä, jonka kanssa perustettiin salaliitto Choseon-dynastian syrjäyttämiseksi. Tämä tunnetaan nimellä Kapsin-kapina (tai vuoden 1884 kapina).

Vallankumouksen näyttämönä toimi Soulin postitalo, sillä salaliiton pääorganisoiija oli pääpostimestari Hong Yong Sik. Korean postilaitoksen perustamisen kunniaksi 4. joulukuuta järjestettiin banketti, johon kutsuttiin kolme hallituksen vanhoillisinta ministeriä ja muodon vuoksi ulkomaalaisia diplomaatteja. Kutsuttujen joukossa oli kiinalaissuuntauksen tärkein johtaja prinssi **Min Yong Ik**. Ulkomalaiset diplomaatit ihmettelivät tilaisuuden kireää tunnelmaa ja USA:n edustaja yrittikin keventää tunnelmaa huumorilla siinä onnistumatta.

Kymmenen maissa illalla ryhdyttiin tarjoilemaan viimeistä ruokalajia, mikä keskeytyi ulkoa kuuluneeseen huutoon. Viereinen talo oli tulossa ja prinssi Min Yong Ik lähti johtamaan sam-

mutustöitä palvelijansa kanssa. Prinssin velvollisuuksiin näet kuului palolaitoksen johtaminen. Ulkona prinssiä väijyi miekalta varustautunut salamurhaaja. Palvelija uhrasi henkensä prinsin puolesta ja vaikeasti haavoittunut prinssi vetäytyi turvaan postitaloon.

Osa postin työntekijöistä oli mukana salaliitossa ja loput yrittivät hankkiutua kiireen vilkkaa eroon virkapuvuistaan ja paeita koteihinsa. Yön tapahtumat kehittyivät suotuisasti vallankumouksellisten näkökulmasta ja

useimmat Korean hallituksen jäsenet saatiin vallankumouksellisten kontrolliin. Niinpä myös postin työntekijät uskaltivat töihin seuraavana päivänä.

Parin päivän kuluttua tilanne kuitenkin muuttui. Joulukuun 6. päivänä postin työntekijät ja Soulin muu japanilaisväestö pakeni Jemulpoon ja edelleen Japaniin. Soullilaiset hyökkäsivät pääpostitalolle ja tuhosivat sen. Postimerkit tuhottiin pääosin ja posti sytytettiin tuleen. Samalla tuhottiin myös Korean ensimmäisen sanomalehden toimitus,

sillä senkin katsottiin symboloivat japanilaista valtaa. Väkivaltaisuuksissa kuoli sekä kiinalaismielisiä että japanilaismielisiä.

Choseon-dynastia pelkäsi asemansa puolesta ja kutsui Kiinan armeijan apuun. Tämä kukisti Kapsin kapinan kolmessa päivässä. Prinssi Min Yong Ik kuoli vammoihinsa.

Hallitus teloitti useita salaliittoon osallistuneita, mukaan lukien pääpostimestari Hong Yong Sikin. Postilaitos lakkautettiin kuninkaallisella määräyksellä. Posti ehti toimia vain muutaman päivän ajan. Korean posti perustettiin uudelleen vasta 1895. Toiminta-aika jäi tuolloinkin lyhyeksi, sillä Venäjän ja Japanin sodan jälkeen Japani teki Koreasta "suojelualueensa" ja Japani otti haltuunsa Korean postin. Korealaiset postimerkit olivat käypää valuuttaa japanilaisten postimerkkien rinnalla vuoteen 1910 saakka, jolloin Japani otti Korean täydellisesti haltuunsa.

Ensimmäinen porvarillinen vallankumous epäonnistui, mutta se sai aikaan lopullisen feodalismien alamäen Koreassa. Vallankumous epäonnistui, sillä se ei yrittänyt houkutella puolelleen feodalismissa eläneitä talonpoikia. Vähitellen korealainen feodalismi korvaantui kapitalismilla niin kuin muissakin maissa.

Juha Kieksi

**Korealaisia postimerkkejä, kortteja, ehiöitä ja
ensipäiväkuoria saatavilla Jucheaatteen
opintoyhdistyksen kaupasta.**

<https://www.jucheaate.com/kauppa>

Tapahtumakalenteri

25. - 26. toukokuuta

Suomi-Korea-seura Maailma kylässä -festivaalien Mahdollisuuksien torilla Helsingin Kaisaniemessä

29. kesäkuuta

Euroopan Korea-seurojen seminaari Kirjan Talolla